

(000000) 00000000பற்றி புலிகள் என்ன நினைக்கின்றனரோ, அதுபோல அரசு என்ன நினைக்கின்றனரோ, அதைபற்றி மட்டும்தான் பச்சுகின்றனர். உண்மையில் இவர்கள் சொல்வதற்கு எதிராகவும் அல்லது ஆதாரவாகவும் காலகைக்கின்றனர். இப்படி மனித வாழ்க்கை திரிக்கப்பட்டது, குறுகிய பிரச்சார நோக்கின் அடிப்படையில் தான் உலகில் முன்கொண்டு வரப்படுகின்றது.

ஈழத்துப் புலிப்பினாமிகள் முதல் தமிழ்நாட்டில் கடகைட்டுப் போன பிழைப்புவாதிகள் வரை, இதைத் தாண்டி மக்களை மக்களாக யாரும் பார்க்கவில்லை. அந்த (வன்னி) மக்களின் பிரச்சனைகள் என்ன? அவர்கள் என்ன நினைக்கின்றனர்? என்பது பற்றியெல்லாம், யாருக்கும் எந்த அக்கறையும் கவலையும் கிடையாது. இதுதான் உண்மை.

இந்த மக்களின் அவலமோ மிகப்பெரியது. அது மக்களுக்கே உரிய அவலம். எந்த நாதியுமற்ற நிலையில், கடைபாரற்று நசிந்து நலிந்து கிடக்கின்ற சமூக அவலம்.

இவகைகள் அனைத்தும் வன்னி மக்களின் உற்றார் உறவினர் நண்பர்களிடையே மட்டும், பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் துயரங்களாக உள்ளது. எந்த ஊடாகமும் இதைப் பச்சுவது கிடையாது. அவையோ புலி - அரசு என்ற வட்டத்தைச் சுற்றி, அதை திரித்தும் புரட்டியும், கதைகள் எழுதுகின்றன, கதைகள் சொல்கின்றன. துயரம்பற்றி தம் குறுகிய நோக்கத்துக்காக, திரித்தும் புரட்டியும் ஒரு பக்கமாக மட்டும் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

வன்னி மக்களுடன் தொடர்பில் உள்ள ஓவ்வொருவருவரிடமும், அந்த மக்கள் பற்றிய வளிவராத கண்ணீர் கதகைகள் பற்றிய உண்மைகளும் அனுபவங்களும் உண்டு. இன்று யாரிடமும் இதற்கு நிவாரணம் பெறமுடியாது பரிதவிக்கும் தமிழ் இனம். யாரிடமும் இதைச் சொல்லியழுவும் கிடமுடியாது. வரண்டபோன வக்கிரபிடித்த மனநோய் யாளர்களிடம் இதைக் கறி, இதற்கு ஆறுதல் பெற எதுவும் கிடையாது. இவ்வை எதைப் பற்றியும் சமீக இயக்கம் பசுவது கிட கிடையாது. எல்லயற்ற சக மனித துயரங்களையிட, அக்கறையற்ற கருட்டு வழிபாட்டுச் சமீகம். மனித துயரங்கள் தான், தம் விடிவிற்கு பாதை என்று நம்புகின்ற அரசியல் வக்கிரங்கள் மலிந்த சமீகத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம்.

மக்களின் துயரம் பரூக போராட்டம் வளரும் என்று நம்பும் நடமுறகையும், வரட்டுத் தரக்கங்களும். இன்று வன்னித் தமிழ் மக்கள் சந்திக்கின்ற துயரங்களும், அவலங்களும், பொதுவான தமிழ் மக்களில் இருந்து வறூபட்டது. இப்பி வன்னியில் நடக்கின்ற துயரங்களும், துயரக்கதகைகளும் வகெஜனமட்டத்தில் பொதுவில் வளிவருவதில்லை. பொதுவாக உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஊடாக மட்டும் வன்னியின் துயரம் மெதுவாக ஊனமாகி, கண்ணீர்க் கதகைளாக வளிவந்த வண்ணமயுள்ளது.

?

1.பரினவாதம் 2.புலிகள்

இப்படி இரண்டும் வௌவறே வபிவங்களில், ஓரே நேரத்தில் துயரத்தை மக்கள் மலே திணிக்கின்றனர். மக்களை புவியிடமிருந்து மீட்டபதாக கஹிக்கொண்டு, மக்களை அரசிடமிருந்து விடுதலை செய்வதாக கஹிக்கொண்டு, மக்களையே வட்டி வதகைக்கின்றனர். வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாத, சொன்னென்ன துயரத்தை வாழ்வின் மலே திணிக்கின்றனர்.

?

வன்னி மக்களின் இன்றைய நிலை என்ன? தம் குழந்தைகளை புவிகளிடம் பஹிகொடுத்த வண்ணம் திறந்த வௌிச் சிறையில் கட்டக்கட்டமாக, மரங்களில் கீழாகவும் மறைப்புகளின் கீழ் ஓடுங்கி வாழ்கின்ற சமீக அலவம். இந்த திறந்த வௌிச் சிறை, சித்திரவதகைகளின் கட்டாரமாகிவிட்டது. இதிலும் இரண்டுவிதமான சித்திரவதகைகள்.

1.இயற்கை வழங்கும் சித்திரவதகைகள் 2.செயற்கையாக வழங்கும் சித்திரவதகைகள்

இரண்டும் இன்றைந்த கதகைகள், உற்றார் உறவினர் நண்பர்களின் மனித உணர்வுகளையே சிதைத்துவிடுகின்றது. சதெதுப்போன மனித உணர்வுகளுடன், வயெவதறியது சமீகம் நடபிணமாகி மனதுக்குள்ளாகவே ஊனமாகி அழுகின்றது.

காலகைகடனை கழிப்பது மூதல் மழகைக்கு ஒதுங்குவது வரல, அவர்கள் படுகின்ற

துன்பங்கள். இதில் பணைகள் குழந்தைகள் பாடும், பெரும் வதேனகைக் குரியது. காட்டும் நுலம்புகள் மனிதனை கடித்துத் திண்ண, காட்டும்பாம்புகள் மனித உடலை பாதம் பார்க்க, ஒரு சமீகமெ அவலமாகவே சீ ராழிகின்றது.

காட்டுகளிலும், பத்தபைப் புதர்களிலும், மரங்களின் கீழும், திறந்த வயல் வெளிகளிலும், வன்னிமக்கள் சந்திக்கின்ற எத்தனையோ விதமான இயற்கைத் தடகளும், வாழ்வாக இயற்கையுடான போராட்டமும் வார்த்தையில் அடங்காது. பச்சிளம் குழந்தைகள் முதல் கைக்குழந்தைகள் வரை சந்திக்கின்ற துயரமும், இதனால் பணைகளின் வதேனையான முனாகல் தாய்மையின் கருவறையை விறண்டு கின்றது. இவ்வை அனாதையும் அடதத்து வதத்துள்ள திறந்தவெளிச் சிறகைட்டத்தில்தான் நிகழ்கின்றது.

பரேனவாதம் சூற்றிவளதத்த யுத்த முனையும், அதில் இருந்து தப்பிப்போகாத வண்ணம் கண்கணிக் கும் பாலியும் சரேந்து, இந்த திறந்தவெளிச் சிறகைக் கட்டத்தில் மக்களை அடதத்து வதத்து வதகைக் கின்றனர். இங்கு எந்த மனிதபிமானமும் யாரிடமும் கிடையாது.

இவையெல்லாம் தமிழ் மக்களுக்காக என்ற பிரச்சாரம் வேறு. யுத்தத்தையெய்தவன் மலம் தமிழ் மக்களை மீட்டல் என்று பாலிகளும் மற்றும் பரேனவாத யுத்தக் கச்சலுக்கு இடையில், மனிதம் சதெத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்குள்ள மக்களின் துயரம், இந்த யுத்தக் கச்சல்களுக்கு இடையில் கபோரின்றியே அழுகிப் போகின்றது.

இயற்கையும் இந்த அநீதியான யுத்தத்துடன் சரேந்து மனிதத்தையெய்தவதகைக் கின்றது.

கடும் மழையில் அகதிகள் கட்டடம் குளிரில் விறைத்துச் சாகின்றது. காட்டும் நிலம்புகள் அவர்களை கடித்ததே கொல்லுகின்றது. பொறுக்கிப் போடும் நிவரணத்தை, பொங்கிப்போட்டும் உண்ண விறகு கிடையாது. உடல் கழிவதை சூதந்திரமாக கழிக்கக் கூட, ஒரு சூதந்திரமான இடம் கிடையாது. இப்படி அனாதைத் து சூதந்திரமும் மறக்கப்பட்ட தசேத்தில் வாஜம் மனிதர்களின் கதையிது.

பொறுக்கிப் போட்ட நிவரணத்தை கஸ்ரப்பட்டும் பொங்கினலும், உண்ண முடியாது. வடெய்யோசை காதுப் பறகைகளை அதிரவகைக்கின்றது. மனவண்ணர் வதை அது சில்லிட வகைக்கின்றது. வடெய்யோசையுடன் கூடிய குழந்தைகளின் அலறலும், கீச்சிடலும், அகதிகளின் வாழ்விடங்களையே அழுகையின் நரகமாகிவிடுகின்றது. ஆறுதல் கூறுவார் யாரும் கிடையாது. சமீகத்தை வழிகாட்ட, சமீக உணர்வு கொண்டோர் யாரும் கிடையாது. அழுது களதைத்தே, குழந்தை உறங்கும் அவலம். இப்படி வாழ்ந்தும், சலித்தும், களைப்புற்றும் துயிலும் சமீகத்தின் இருப்பே, மனித வாழ்வாகிவிடுகின்றது.

இதையெல்லாம் ஊடாற்றும் தலகைக்குமேல் சூற்றும் விமானங்கள் மூதல் பாய்ந்து செல்லும் வடெய்யோசைகள் வரை, மனித இரத்த ஓட்டத்தையே இந்த வடெய்யோசைக்கு ஏற்ப தாளமிடவகைக்கின்றது.

உண்ணக் கூட மனமற்ற அச்சம், பீதி. அதிரவகைக்கும் வடெய்யோசைகள், நித்திரை கூட கொள்ளமுடியாது அதிர்ச்சிகளும், அதிர்வுகளும். யுத்த உருவாக்கும் பல்வகை விவாதங்கள், மனிதத்தையே சித்திரவதை செய்து கொல்கின்றனர். மனித விடீவக கானதாக கூறி இவர்கள் நடத்தும் யுத்தம், மனித அழிவையே வித்திடுகின்றது. மனிதம் மனநோய் பிடித்த பிரமகைகள், ஊனமாகி முடமாகின்றது. இதையாரிடம் சொல்லி அழக் கூட அழ முடியாத கண்கணிப்புகள், சித்திரவதைகள், தண்டனைகள்.

இடையிடையே அப்பாவி மக்கள் குண்டுக்கு பலியாகின்ற முடிவற்ற மரண ஓலங்கள் .
மறுபக்கத்தில் அகதி மக்களிடமிருந்து இழுத்துச் சனென்ற குழந்தைகளின் பிணங்களையே
அன்றாடம் கொண்டு வந்து கொட்டும் புலிகள் . மரணங்களும் , ஓலங்களும் இன்றி
திறந்தவெளி சிறகைக் கட்டங்கள் ஒருநாள் கட்ட விடவதில்லை.

புலிகள் தாம் தப்பி பிழைக்க, யுத்த முனகைக்கு இழுத்துச் சனென்ற தம் குழந்தைகளின்
கதியை எண்ணி அழுகின்றது சமீகம் . மறுபக்கம் இந்த யுத்தத்தின் விளைவை
அனுபவிக்கும் துயரங்கள் .

இந்த திறந்த வெளிச் சிறையில் இருந்து எப்படியாவது தப்பிப்போகவே முனகைகின்றது
வன்னிச் சமீகம் . ஒருபுறம் பரேனவாதம் நடத்துகின்ற இனயழிப்பு யுத்தத்துக்கு
எதிராகவும் , மறுபுறம் புலிகள் நடத்துகின்ற மனித விரோத யுத்தத்துக்கு எதிராகவும்
வன்னியில் இருந்து மக்கள் தப்பிப்போக விரும்புகின்றனர் . இதைப் புலிகள் தடுத்து
நிறுத்துகின்றனர் . திரிபடூத் தப்பட்ட பிரச்சாரம் மீலமும் , வன்முறை மீலம் இதைப்
புலிகள் அரங்கேற்றுகின்ற முனகைகின்றனர் .

இந்த மக்கள் விரோத யுத்தத்தில் இருந்து தப்பவும் , தம் குழந்தைகளை புலிகளிடம்
இருந்து பாதுகாக்கவும் , மொத்த வன்னி மக்களும் விரும்புகின்றனர் . இதற்காக ஆயிரம்
ஆயிரம் முயற்சிகளில் , அன்றாடம் மக்கள் ஈடுபடுகின்றனர் . புலிக்கு எதிரான இந்த
முயற்சியில் , சிலர் பலத்த போராட்டத்தின் பின் வெற்றிபெறுகின்றனர் . சிலர் உயிரை
இழக்குமளவுக்கு நடக்கும் இந்த போராட்டமே, வன்னி மக்களின் வாழ்வுக்கான
அவர்களின் சொந்தப் போராட்டமாக மாறிவிட்டது . இது அரசுக்கு எதிரான போராட்டமாக
மாறாது, புலிக்கு எதிரான ஒரு போராட்டமாகிவிட்டது . இப்படி எங்கும் யுத்த சமீகலே
புலிக்கு எதிரானதாக மாறி நிற்கின்றது .

யுத்த கட்டுப்பாடுகள் மீலம் பரீனவாத இராணுவமோ, மக்களையுத்த சனியத்துக்குள் அடையத்து வதையுள்ளனர். இந்த திறந்தவெளிச் சிறையில் இருந்து தமிழ் மக்கள் தப்பிப் போகாத வண்ணம், புலிகளின் கண்கணிப்போ பல மடங்காகியுள்ளது. இராணுவம் அப்பாவி மக்களையுத்தப்பிச்செல்ல அனுமதித்தாலும், புலிகள் அதை அனுமதிக்க மறுக்கின்றனர்.

தப்பிச் செல்பவர்களை கண்கணிக்கவும், மக்கள் மத்தியில் புலிகளின் உளவுப்படையெயல்பட்கின்றது. இதையும் மீறித் தப்பிச்செல்ல புலிகளே முகவர்களை அனுப்பி பணத்தையும் பெற்ற பின், அப்படியே மொத்தமாக கைதுசெய்து சித்திரவதைகளின் பின் யுத்தமுனையுக்கு அனுப்புகின்றனர். அத்துடன் அந்த குடும்ப உறுப்பினர்களை அலகாக தக்கிச் செல்லுகின்றனர். இப்படி பற்பல சம்பவங்கள். இதனால் உற்றார் உறவினருக்கு என்ன நடந்தது என்ற தெரியாது அல்லறும் உறவினர்கள். மண்ணில் தொடங்கி புலம்பெயர் நாட்கள் வரை, இது மன உழைச்சலையெற்படத்தியுள்ளது.

இன்று யுத்த சமூகத்தில் இருந்து தப்பிப்பது கட்ட துரோகம். திறந்தவெளிச் சிறையில் இருந்து தப்பிச் சிறித்திப்பது, தப்பிக்க முயல்வது மரணதண்டனையுக்குரிய குற்றமாகும். யுத்தத்தில் ஈடுபட பயந்து நடுங்கும் மனிதர்களை கட்டாயப்படுத்தி யுத்த முனையுக்கு இழுத்துச் செல்லும் புலிகள், அங்கு அவர்களைப் பலியிடுகின்றனர். பறிகொடுத்த தாய்மை, புலியை காறி உமிழ்கின்றது, திட்டித் தீர்க்கின்றது. வேறு எதையுத்தான் அவர்கள் செய்யமுடியும்.

புலிகளின் கட்டாய பயற்சி முகாமுக்குள் எத்தனையோ மனித அவலங்கள். வன்னி மக்கள் அங்கமிங்கும் தப்பியபோட வழியின்றி, யுத்தமுனையில் வதையு மொத்தமாகவே சிதைக்கப்படுகின்றனர். இந்த மனித அவலத்தையார்தான் இன்று பசேகுகின்றனர். ஓர்புறம் பரீனவாதம் மறுபுறம் புலிகள் நடத்திகின்ற இந்த வெறியாட்டத்தை, எந்த மனிதநேயம் குறைந்தபட்சம் நரேமையாக சமீகத்தின் முன்கொண்ட வருகின்றனர். தமிழ் பசேம

() !

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 11 November 2008 07:38 - Last Updated Tuesday, 11 November 2008 07:44

மக்களின் சூயநிர்ணய உரிமையை இன்று எப்படி சிதைக்கப்பட்டு உள்ளதோ, அப்படி வன்னி மக்கள் பற்றி யாருக்கும் அக்கறை கிடையாது.

அரசியல் செய்கின்ற பொறுக்கிகளின் குறுகிய நலனுக்குள், மனிதம் சாகடிகப்படுகின்றது என்பது மட்டும் உலகறிந்த உண்மை. இதனை வரலாறு மட்டும் தான், ஒரு பொதுவான உண்மையாக எற்றுக்கொள்ளும். அந்தளவுக்கு சமீக அக்கறையற்ற பொறுக்கித்தனம் கலோலோசிய, இன்றைய சமீகத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம்.

பி.இரயாகரன்

11.11.2008